

כל זה שם, שהם תוך ישיבת משה יושבים מרחוק. ועל זה כתיב במשה, (במדבר י) ענו מאד מפל הארץ. ובביא עליון קובלם לישיבתו מיום שהפר לראות כל זה עד אותה שעה שבעה ימים. והרי לא היה מסתכלים בעולם זהה כלום.

אמר לו רבי אילאי, צדיקים קדושים, אמר לך דבריהם ששטעם. ורקר ואשותן בשדרעו מדרית המשחה בשם חיקוק מפרש, תדרעו (שאעכט) שבצלאל הוא רביעי של אוות עליונות, שפתות (שםות לא) ואמלא אותו רוח אליהם בחכמה ובתבונה ובבדעת. מי שלא הסתכל באוטם שלשה דברים טמים, מה למעלה מה למטה וכו', עתיד הוא להפקם בתורה ולפקח בה עיניו. עץ של שמוונה עשר, שורת הבן אדם, לשמהחכוף לפניו רפונו, זוקף ויעמד לתחית המתים. אם לא כופף במודים, נעשה נחש, ואין לו תקומה לאותו הזמן.

מי שנכנס לביין שני כרובים פנימה, מי שנכנס שעור שי פתחים לתוך בית הנסת, נרבך ברבונו, ורצונו נעשה. מי שמעין בתפלתו ומסתכל בה, רוחך מרצוינו ששול. קרבן התינוק לשמקירב אדם בנו לבית ספר או למלחה, זה קרבן שלם להתקבל. מכאן ולהלה, אהובים, וכו' אלעור בני, יפה אמרת כפי מה שלמות. אבל חס ושלום, שאר שלים לאתקבל. מכאן ולהלה רוחים,

אלעזר בר, שפיר קאמרת, כפום מה דאוליפת. אבל חס ושלום, דאף על

דלא תשכחו כל דא תפון, דאיןון גו מתייבתא דמשה, יתבי מרחיק. ועל דא כתיב במשה, (במדבר י) ענו מאד מפל (דף קט"ד ע"א) הארץ. ובביא עלה, קבילazon למתייבתא דיליה, מיומא דשאי למחמי כל דא, עד ההייא שעתא שבעה יומין. וזה לא הוא מסתכלין בהאי עלאם כלום.

אמר לוז רבי אילאי, זפאיין קדיישין, אימא לכוי מלין דשטעתון. ומלה קדרמה כדר תנדרוון מדידו דמשחתא, בשמא גליפא מפרש, תנדרוון (אה על נב) דבצלאל רביעאה איה, נהזרין עלאיין. דכתיב, (שםות לא) ואמלא אותו רוח אליהם בחכמה ובתבונה ובבדעת. מאן דלא אסתכל חמיה ואחתפה.

מאן דלא אסתכל, באינון תלת מלין טמירין, מה לעילא, מה למתפא וכו'. זמין איה לאתפתחה באורייתא, ולפקחא עיניין בה. אילגא דתמנין סרי, שדרתו דבר נש, כדר בפי אלמי מאריה, זוקוף ויתקיים לתחית מתיא. אי לא בפי במודים, אתעבד חוויא, ולית ליה תקומה לההוא זמנה.

מאן דעאל בין תריין פרובים לנו. מאן דעאל שיעור תריין פתחין, לגוי כי כנשא, אתדבק במאריה, ורעותיה אתעבד. מאן דמעין בצלותיה, ואסתכל בה, רחיק מרעותיה דשאייל. קרבנא דרביא, כדר קרב בר נש בריה לבי ספרא, או למלחה, דא קרבנא שלים לאתקבל. מכאן ולהלה רוחים, זילג. (חסר).

אלעזר בר, שפיר קאמרת, כפום מה גב דרחל הות עקרה בההוא זמנה, יעקב חכמים הוה. ואלמלא קבר אותה במערה להתחבר עמו בחبور אחד, ויקבר אותה מחוץ